MÎNA SCRIITOARE A IRINEI MAVRODIN

Cassian Maria Spiridon

Puțini sînt scriitorii din literatura română mai profund ataşaţi de scriitură, de poetica şi poietica acesteia, ca poeta, traducătoarea şi eseista Irina Mavrodin.

Mîna şi limba sînt legate. Prin limbă se întrupă Cuvîntul, cel de la Domnul, mîna transformă în faptă, materializează Cuvîntul, îl trece pe hîrtie. «Puterea limbii, ne spune autoarea *Punerii în abis*, este nelimitată întru cunoaştere şi creaţie; cea a mîinii, legată de scriere, de scriitură, o secondează, fiind un reflex al ei».

Scrierea, la vechii egipteni de origine sacră, este forma în care gîndul se întrupă, se aşază într-o ordine cerută de raţiune, pentru a se transmite, pentru continuă permanentizare. Mîna e prelungirea verbului prin semnele grafice ce se aştern pe suportul real sau virtual, o coală de hîrtie sau un ecran de calculator – prin ea pleacă, de la ea vine gîndul viu către celălalt, de acum sau din viitorime.

Două sînt mîinile, cu atît a crezut de cuviinţă Domnul a ne învrednici. O mînă dreaptă şi o mînă stîngă – dreapta a *acţiunii* (a scriiturii), stînga a *non-acţiunii* (a înfrînării scrierii). Mîinii stîngi Irina Mavrodin îi închină un minunat imn, fără a lăsa în părăsire pe cea dreaptă, prima este «cea a non-acţiunii şi a înţelepciunii, cea care smulge pana din mîna dreaptă, silind-o să se oprească din scris, joacă un rol la fel de important, ca şi mîna dreaptă, dacă nu chiar mai important, căci a şti să te opreşti la timp din facerea

BDD-A4934 © 2004 Editura Universităţii din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-14 00:04:41 UTC)

operei este adeseori mai greu decît a acționa întru acea facere şi cel puțin la fel de greu ca a intra în acea facere, a o începe». Prin ea se manifestă liberul arbitru, ea ne spune cînd punem finiş la opera edificată de mîna dreaptă harnica, inițiatoarea, inventiva, mereu iscoditoarea.

În mîna stîngă stă cu precădere conştiința artistică globală; ca atare, *dacă există un har, dacă există o «inspirație»,* pentru poeta Irina Mavrodin*, ele vin* tot *prin mîna stîngă.*

Mîna scriitoare a Irinei Mavrodin a ştiut totdeauna a da ascultare mîinii înțelepte, din dreptul inimii, de unde pleacă poemul: «Eu mă las/ în voia ta/ stăpîne/ în mîna cea bună/ în mîna cea rea/ în locuri bîntuite/ de strigoi şi zîne/ fericeşte-mă iubite/ cu fapte nesăbuite/ să ne înjugăm la un plug/ ca un fulg/ şi să arăm norii» (*Plugul*).

Mîna cea bună şi mîna cea rea edifică opera. Mîna scriitoare a Irinei Mavrodin este parte benefică şi necesară, prin lucrarea ei, la continua înălțare a edificiului culturii naționale.

BDD-A4934 © 2004 Editura Universităţii din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-14 00:04:41 UTC)